

(2000/C 203 E/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2001/99**af David Bowe (PSE) til Kommissionen**

(9. november 1999)

Om: Dumping af polsk kul

Det anslås, at polske kulproducenter hvert år eksporterer 1 mio. tons subventioneret kul til Det Forenede Kongerige, hvilket har en ødelæggende virkning for Englands hjemmemarked for kul. Det Forenede Kongeriges minister for handel og industri har rettet en klage til de polske myndigheder om at standse dumping af kul på Det Forenede Kongeriges marked.

Hvilken foranstaltning – hvis overhovedet nogen – har Kommissionen truffet for at forhindre dumping af subventioneret polsk kul? Agter Kommissionen i fremtiden at iværksætte anti-dumpingforanstaltninger over for polske kulproducenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(1. december 1999)

Kommissionen har ikke hidtil truffet foranstaltninger mod import af kul med oprindelse i Polen.

En antidumping- eller antisubsidieundersøgelse kan først indledes, når der er modtaget klart og dokumenteret bevis for skadelig dumping eller subsidiering, hvilket normalt sker i form af en veldokumenteret klage fra erhvervsgrenen i Fællesskabet. Der kan først træffes foranstaltninger, når det ved en undersøgelse er bekræftet, at der foreligger skadelig dumping eller subsidiering, og hvis det af hensyn til Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind.

Kommissionen har til dato ikke modtaget nogen klager om import af denne vare fra Polen.

Hvis der skulle blive forelagt klager eller relevante beviser for skadelig dumping eller subsidiering, vil Kommissionen analysere disse med den største omhu.

(2000/C 203 E/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2002/99**af Olivier Dupuis (TDI) til Rådet**

(9. november 1999)

Om: Iran Aid

»Iran Aid« er en britisk velgørende institution, som blev oprettet i 1983 og som yder humanitær hjælp til undertrykte eller hjemløse personer i Iran, navnlig forældreløse børn fra enhver etnisk, religiøs eller politisk baggrund, idet børn af personer, som er blevet henrettet af regimet som mohareb eller dissidenter, prioriteres. På det seneste er der blevet sørget for dem inden for selve Iran. Denne form for bistand er i modstrid med fatwa (religiøst edikt) og placerer dem, der hjælper, i kategorien af mohareb med de dermed forbundne straffe. Af denne grund, er det nødvendigt, at »Iran Aid's« operative net plus modtagernes identitet og opholdssted forbliver hemmelig. I årenes løb er mange frivillige blevet fængslet, udsat for tortur og endda dræbt under deres arbejde for organisationen.

Siden maj 1998 har »Iran Aid« været udsat for undersøgelser på grund af påståelser om forbindelser med en terroristorganisation; dets arbejde er blevet suspenderet og alle dokumenter, som velgørenhedsforeningen er i besiddelse af, er blevet beslaglagt. Institutionens ledende embedsmænd frygter, at de mest følsomme akter, som indeholder detaljer om modtagerne, vil blive offentliggjort og komme den iranske regering for øre. I henhold til beretninger i medierne og fra folk, der arbejder for »Iran Aid« har den iranske sikkerhedstjeneste og det iranske politi allerede fundet frem til navnene på nogle af de frivillige i Iran, og en voldsom undertrykkelseskampagne er for nylig blevet iværksat.

Hvilke oplysninger kan Rådet give med hensyn til disse forhold?